

Sygn. akt I ACa 1094/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 listopada 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie – Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Andrzej Struzik
Sędziowie:	SSA Józef Wąsik (spr.) SSA Sławomir Jamróg
Protokolant:	st.sekr.sądowy Katarzyna Wilczura

po rozpoznaniu w dniu 19 listopada 2013 r. w Krakowie na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. w C.

przeciwko (...) S.A. w Ł.

o zapłatę

na skutek apelacji strony pozwanej

od wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie

z dnia 23 maja 2013 r. sygn. akt IX GC 775/12

1. oddala apelację;

2. zasądza od strony pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 5 400zł (pięć tysięcy czterysta złotych) tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt I A Ca 1094/13

UZASADNIENIE

Powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w C., jako ubezpieczony wniósł o zasądzenie od pozwanego ubezpieczyciela (...) Towarzystwu (...) S.A. w Ł. kwoty 539.962,20 zł z ustawowymi odsetkami od 15 lipca 2009r tytułem zwrotu kosztu demontażu wadliwego mostu tymczasowego i wybudowania nowego mostu tymczasowego powołując się na zawartą umowę ubezpieczeniową.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty, pozwany wniósł o oddalenie powództwa, ponieważ ochrona ubezpieczeniowa nie obejmuje:

1. rozruchu próbnego mienia używanego, a powód zamontował most używany,

2. wad materiałowych, a most okazał się wadliwy z powodu wady materiałowej,
3. błędów projektowych, gdyż na skutek wady mostu nie miał on wymaganej nośności,
4. kosztów rozbiórki powyżej 3% sumy ubezpieczenia.

Sąd Okręgowy w Krakowie wyrokiem z dnia 23 maja 2013r:

1. zasądził od pozwanego na rzecz powoda 214.821,86 zł z ustawowymi odsetkami od 15 lipca 2009r.;
2. oddalił żądanie zapłaty 325.140,34 zł z odsetkami;
3. zasądził od pozwanego na rzecz powódki koszty postępowania 10.742 zł.

Za podstawę faktyczną rozstrzygnięcia Sąd przyjął następujący stan faktyczny: Powodowy poszkodowany na zamówienie Skarbu Państwa - Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad miał przebudować most drogowy, a na czas tej modernizacji miał wybudować most tymczasowy.

Powód ubezpieczył swoje roboty u pozwanego ubezpieczyciela od wszelkich ryzyk na sumę 7.294.062,36 zł z franszyzą redukcyjną 4.000 zł [polisa k.17]. Przedmiotem ubezpieczenia było mienie powoda (§ 5 o.w.u. k.23), koszt działań mających na celu zapobieżenie szkodzie lub jej zmniejszenie (§ 7.3 p.1 o.w.u.) oraz koszt demontażu zniszczonego mienia do wysokości 3% sumy ubezpieczenia (§ 5.3 p.2 o.w.u.).

Pozwany nie odpowiadał za szkody spowodowane błędami projektowymi (§ 8.2 p.2 o.w.u.) oraz w odniesieniu do obiektów montażowych za szkody spowodowane błędami materiałowymi (§ 8.2 p.4 o.w.u.). Natomiast w odniesieniu do obiektów budowlanych pozwany nie odpowiadał wyłącznie za szkody w wadliwym elemencie (§ 8.2 p.3 o.w.u.).

Ochrona ubezpieczeniowa obejmowała co do zasady okres wykonywania robót, lecz w odniesieniu do obiektów budowlanych kończyła się już w dniu odbioru obiektu lub jego części, a w odniesieniu do obiektów montażowych lub mienia używanego z chwilą rozruchu próbnego (§ 26.4 o.w.u.). Rozszerzenie odpowiedzialności pozwanego na rozruch próbny oraz próby obciążeniowe wymagało zamieszczenia w polisie dodatkowej klauzuli nr 100 [k.257] za dodatkową składką, czego powód nie uczynił.

W celu zapewnienia przejazdu na czas modernizacji mostu powód postanowił zamontować używany wojskowy most składany. Most ten był stalową konstrukcją składającą się z belek podtrzymujących stalowe kratownice, na których układa się warstwę jezdnią (np. drewniane podkłady). Po wybudowaniu podpór na obydwu brzegach i zamontowaniu mostu powód w styczniu 2009r. przystąpił do prób obciążeniowych polegających na umieszczaniu na moście kolejnych ciężarówek. Po wjechaniu trzeciej ciężarówki doszło do zerwania jednego ze złączy, na skutek czego przeciążone pozostałe złącza zaczęły się uginać. Powód natychmiast przerwał próbę i wycofał ciężarówkę z mostu.

Zanim ciężarówka zjechała z mostu uginające się elementy uległy trwałym odkształceniom i most nie nadawał się do naprawy. Przyczyną zerwania jednego ze złączy była jego zbyt niska wytrzymałość spowodowana albo pierwotną wadą materiału, albo niewłaściwą konserwacją po poprzednich użyciach mostu.

Koszt demontażu mostu i podpór (nowy most zastępczy wymagał innych podpór) wyniósł 231.768,24 zł. Po zamontowaniu nowego mostu w marcu 2009r. powód sporządził kosztorys demontażu wadliwego mostu oraz montażu nowego i przedłożył go 8 kwietnia 2009r. pozwanemu z żądaniem wypłaty odszkodowania wg kosztorysu.

Powyższy stan faktyczny był niesporny.

Sąd Okręgowy uznał, że składany most stalowy jest konstrukcją stalową w rozumieniu § 2 p.8 o.w.u., a tym samym obiektem montażowym, a nie obiektem budowlanym z § 2 p.7 o.w.u. Dlatego na podstawie § 26.4 p.2 o.w.u. ochrona ubezpieczeniowa wygasła z chwilą rozpoczęcia próby obciążenia mostu ciężarówkami. Ponadto nawet gdyby most

był obiektem budowlanym, ochrona ubezpieczeniowa także wygasłaby z chwilą rozpoczęcia próby obciążeniowej na podstawie § 26.4 p. 3 o.w.u., gdyż most był mieniem używanym.

Jednak powód nie dochodzi szkody polegającej na zniszczeniu mostu, lecz dochodzi zwrotu kosztu demontażu mostu i podpór oraz budowy nowych podpór i montażu nowego mostu. Z § 26.4 o.w.u. nie wynika jednoznacznie, aby z chwilą rozpoczęcia prób wytrzymałościowych odpowiedzialność pozwanego wygasła całkowicie. Zapis ten stanowi o wygaśnięciu odpowiedzialności „w odniesieniu do obiektów [mienia]”, co może wskazywać, że tylko samo uszkodzenie lub zniszczenie mienia nie jest objęte odpowiedzialnością. O.w.u. zostały wydane przez pozwanego i to pozwanego obciążają wszelkie niejasności. Dlatego sąd uznał, że pozwany nie jest zobowiązany do zwrotu wartości mostu, lecz jest na podstawie § 7.3 p.2 o.w.u. zobowiązany do zwrotu kosztów demontażu mostu do wysokości 3% sumy ubezpieczenia, tj. do sumy 218.821,86 zł - odjęciu franszyzy redukcyjnej 4.000 zł.

Powód nie miał żadnych podstaw do żądania kosztów wybudowania nowego mostu zastępczego. Pozwany zasadnie podniósł, że praca ta wchodziła w zakres umowy z (...) i koszt ten wchodzi w zakres umówionego wynagrodzenia. Natomiast stratą powoda są koszty poniesione przy budowie zdemontowanego mostu. Jednakże polisa nie obejmuje tego kosztu.

W świetle umowy ubezpieczenia pozwany odpowiada wyłącznie za trzy rodzaje szkód: zniszczone mienie, koszt działań mających na celu zapobieżenie szkodom lub jej zmniejszenie (§ 7.3 p.1 o.w.u.) oraz koszty uprzątnięcia pozostałości. Koszt montażu wchodzi w zakres wartości mienia objętego ubezpieczeniem. Wartością zamontowanego mostu nie jest sama wartość mostu, lecz wartość samego mostu z montażem. Np. w razie zniszczenia zamontowanego mostu przez powódź pozwany byłby zobowiązany do zapłaty odszkodowania obejmującego także koszty montażu. Jak wyżej wskazano z chwilą rozpoczęcia próby mostu odpowiedzialność pozwanego za mienie powoda ustala, co obejmuje także koszt montażu tego mienia. Natomiast koszt demontażu zniszczonego mienia nie został jednoznacznie objęty § 26.4 o.w.u. i dlatego w zakresie tego kosztu powództwo zostało uwzględnione.

Pozwany podnosił błędy projektowe i odesłał w tym zakresie do opinii dr inż. T. W. [k.117], który jednak we wnioskach końcowych nie zarzucił, aby projekt mostu [k.63] był wadliwy. T. W. stwierdził tylko, że zastosowany most nie spełniał wymagań wytrzymałościowych klasy B założonej w projekcie.

Pozwany podnosił, że ze względu na skomplikowany charakter sprawy terminem zapłaty odszkodowania na podstawie art. 817 § 2 K.c. oraz § 39.3 o.w.u. jest data odmownej decyzji pozwanego z 26 czerwca 2012r. Pozwany tak późne wydanie decyzji o odmowie wypłaty odszkodowania wyjaśnił potrzebą sporządzenia opinii prof. K. F. z lutego 2012r. i dra inż. T. W. z maja 2012r. Jednakże pozwany nie wyjaśnił, dlaczego opinie zostały sporządzone tak późno. Dlatego na podstawie art. 817 § 1 K.c. i § 39.2 o.w.u. sąd zasądził odsetki od 15 lipca 2009r. Na podstawie art. 98 i 100 k.p.c. powodowi przysługuje zwrot opłaty obliczonej od zasądzonej sumy. Koszty zastępstwa ulegają wzajemnemu zniesieniu ze względu na zbliżony stopień wygrania sprawy. Pozwany wprawdzie wygrał w 60% i po skompensowaniu z 40% należnymi powodowi co do zasady przysługuje mu 20% kosztów zastępstwa, jednakże pozwany przyczynił się do procesu, gdyż w decyzji o odmowie wypłaty odszkodowania nie podnosił wygaśnięcia ochrony z chwilą rozpoczęcia prób mostu.

Apelację od tego wyroku w zakresie pkt 1 i 3 wniosła strona pozwana, zarzucając:

1/ obrażę prawa materialnego, a w szczególności:

- naruszenie przepisu art. 805 par. 1 kodeksu cywilnego w zw. z paragrafem 26 ust. 4 pkt 2 Ogólnych warunków ubezpieczenia budowy/montażu od wszystkich ryzyk zatwierdzonych Uchwałą Zarządu pozwanego. Nr (...) z dnia 21.03.2008r. [OWU] poprzez jego błędną interpretację niewłaściwe zastosowanie polegające na rozszerzeniu odpowiedzialności pozwanego o koszt demontażu zniszczonego mienia - mostu składanego będącego konstrukcją stalową;

- naruszenie przepisu art. 821 kodeksu cywilnego w zw. z paragrafem 5 ust. 1-3 OWU poprzez jego błędną interpretację i niewłaściwe zastosowanie polegające na przyjęciu, iż niezależnie wskazanego przedmiotu ubezpieczenia, koszt demontażu zniszczonego mienia stanowi odrębny przedmiot ubezpieczenia potwierdzony polisą nr (...),

- naruszenie przepisu art. 821 kodeksu cywilnego w zw. z paragrafem 7 ust. 3 pkt 2 OWU poprzez jego błędną interpretację i niewłaściwe zastosowanie polegające na przyjęciu, iż przepis stanowi podstawę odrębnego interesu majątkowego objętego ubezpieczeniem, tym samym zobowiązuje pozwanego do pokrycia kosztów demontażu niezależnie od wcześniejszego zakończenia ochrony ubezpieczeniowej w stosunku do obiektu montażowego;

- naruszenie przepisu art. 805 par. 1 kodeksu cywilnego w zw. z paragrafem 8 ust. 2 pkt 4 OWU poprzez jego pominięcie, podczas gdy umowa ubezpieczenia wyłączała odpowiedzialność do w stosunku do obiektów montażowych za szkody spowodowane m.in. błędami materiałowymi;

- naruszenie przepisu art. 805 par. 1 kodeksu cywilnego w zw. z paragrafem 8 ust. 2 pkt 2 OWU poprzez jego pominięcie, podczas gdy umowa ubezpieczenia wyłączała odpowiedzialność pozwanego za szkody spowodowane błędami projektowymi;

- naruszenie art. 12 ust. 4 ustawy z 22 maja 2003r. o działalności ubezpieczeniowej (tekst jednolity: Dz. U. 2010 r. Nr 11 poz. 66 ze zm.) polegające na przyjęciu, iż postanowienia OWU zostały sformułowane niejasno; 2/ obrazę prawa procesowego, w w szczególności:

a/ przepisu art. 233 par. 1 k.p.c. poprzez dowolną ocenę materiału dowodowego oraz brak wszechstronnego rozważenia zebranego materiału, a wyrażającą się w :

- pominięciu wniosków dowodowych wyszczególnionych w pkt 3, 4, 5 i 6 sprzeciwu pozwanego od nakazu zapłaty, zmierzających do wyjaśnienia przyczyn powstania szkody powoda w związku z awarią mostu objazdowego nad potokiem S. – w zakresie istnienia wad materiałowych związanych m.in. z wiekiem elementów mostu, które to wady stanowią podstawę wyłączenia odpowiedzialności pozwanego na podstawie par. 8 ust. 2 pkt 4 w związku z par. 2 pkt 8 OWU (obiekt montażowy będący konstrukcją stalową);

- pominięciu wniosku dowodowego wyszczególnionego w pkt nr 4 sprzeciwu pozwanego zmierzającego do wykazania błędów projektowych, stanowiących o wyłączeniu odpowiedzialności pozwanego na podstawie par. 8 ust. 2 pkt 2 OWU;

- błędnym uznaniu iż opinia techniczna T. W. wydana w sierpniu 2009r. nie wskazuje na błędy projektowe mostu objazdowego nad potokiem S.;

- uznaniu, że OWU nie wyłączają jednoznacznie odpowiedzialności pozwanego na podstawie par.. 26 ust. 4 pkt 2 OWU.

Na tej podstawie wniosła o zmianę zaskarżonego orzeczenia w punkcie 1 poprzez oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów procesu, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku w części skarżonej i przekazanie do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji.

Sąd Apelacyjny po rozpoznaniu apelacji, zważył, co następuje:

Apelacja jest bezzasadna. Sąd I Instancji poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne, które Sąd Apelacyjny przyjmuje za swoje oraz co do zasady trafnie zastosował przepisy prawa materialnego i procesowego. Ponieważ skuteczne postawienie zarzutu naruszenia prawa materialnego jest możliwe tylko na tle niewątpliwego stanu faktycznego w pierwszym rzędzie należy odnieść się do zarzutów naruszenia prawa procesowego.

Nie można również zgodzić się z zarzutem, iż Sąd Okręgowy przekroczył granice swobodnej oceny dowodów. Pamiętać należy, iż skuteczne postawienie zarzutu naruszenia przez Sąd art. 233 § 1 k.p.c. wymaga wykazania, czego pozwana nie uczyniła, że sąd uchybił zasadom logicznego rozumowania lub doświadczenia życiowego, to bowiem jedynie może być przeciwstawione uprawnieniu sądu do dokonywania swobodnej oceny dowodów. Nie jest natomiast wystarczające

przekonanie strony o innej niż przyjął sąd wadze (doniosłości) poszczególnych dowodów i ich odmiennej ocenie niż ocena sądu (T. Ereciński [w]: Komentarz do kodeksu postępowania cywilnego; część pierwsza, Warszawa 2004 r., s. 496; orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 6 listopada 1998 r., II CKN 4/98 nie publ.).

Zarzut dowolnej oceny materiału dowodowego oraz braku wszechstronnego rozważenia zebranego materiału" (pkt.7 zarzutów), należy go uznać nie może odnieść skutku w zakresie w jakim odnosi się do pominięcia wniosków dowodowych zgłoszonych w pkt. 3-6) sprzeciwu pozwanego od nakazu zapłaty już z tej przyczyny, że strona pozwana nie zgłosiła w toku postępowania przed Sądem I Instancji zastrzeżenia w trybie art. 162 kpc. Nadto pominięcie przez Sąd I instancji wniosków dowodowych pozwanej zgłoszonych w sprzeciwie było zasadne. Wszak okoliczności faktyczne, które za pomocą wskazanych tam środków i też dowodowych chciał wykazać pozwany, zostały ustalone zgodnie z jego twierdzeniami (błędne uznanie, że most tymczasowy był obiektem montażowym), wynikały z innych dowodów zgromadzonych w aktach sprawy (trzy obszernie pisemne opinie wnioskowanego T. W. oraz opinia naukowa K. F.), bądź też były bezsporne (konstrukcja mostu składanego (...) była wcześniej używana).

Odnosnie oceny opinii T. W., pozwany, ani w sprzeciwie, ani w apelacji pozwany nie wskazał żadnego fragmentu, który stwierdzałyby w sposób nie budzący wątpliwości, że szkoda była spowodowana błędami projektowymi (§ 8 ust. 2 pkt 3) OWU). Nie wykazał też na czym polegały te błędy. Na powołanych w apelacji str. 13-14 Opinii technicznej T. W. nie ma mowy o błędach projektowych, a jedynie, stwierdzenie, iż projekt wykonawczy na budowę mostu został wykonany zgodnie pozwoleniem wodno prawnym, opis dokumentacji projektowej na wykonanie mostu objazdowego w pkt. 5.3. (str. 13) oraz założenia ogólne do obliczeń statycznych (str. 14 pkt.6.1). Zatem ocenie Sądu Okręgowego nie można zarzucić dowolności.

Wątpliwości budzi jedynie przyjęcie przez Sąd, że przedmiotowy most tymczasowy był obiektem montażowym, a nie obiektem budowlanym, gdyż metalowa konstrukcja tego mostu była tylko jednym z jego elementów. Przedmiot ubezpieczenia był wskazany w treści polisy: „Przebudowa mostu nad potokiem (...)... wraz z budową objazdu tymczasowego". Fakt, że do budowy mostu objazdowego na czas remontu mostu zasadniczego użyto elementów konstrukcji mostu składanego (...) - stalowych (ustrój nośny) i drewnianych (jezdnia i chodnik) nie zmienił przedmiotu budowy i ubezpieczenia. Jak wynika z projektu wykonawczego i opinii rzeczoznawców uszkodzony most składany był jedynie częścią (instalacją) obiektu budowlanego - tymczasowego mostu objazdowego.

Z treści polisy nie wynika aby przedmiotem ubezpieczenia były objęte dwie pozycje grup mienia wymienione w § 5 tj. ust. 1 OWU: 1) obiekt budowlany i 2) obiekt montażowy. Nie było też odrębnych składek. Zatem przedmiotem ubezpieczenia był zbudowany przez powoda most tymczasowy, jako dający się wyodrębnić etap całej budowy, był budowlą stanowiącą całość techniczno-użytkową, a więc „obiektem budowlanym" według definicji § 2 pkt 7) OWU. Na rozprawie, na pytanie Sądu, prokurent powoda oświadczył, iż ubezpieczona budowa wraz z mostem tymczasowym wymagała pozwolenia na budowę, a pozwany temu nie zaprzeczył. Obiekty montażowe nie wymagają pozwolenia na budowę. Okoliczność tą potwierdza tylko decyzja Wojewody (...) nr (...) z 20.08.2008r złożona na rozprawie apelacyjnej.

W tej sytuacji, zarzuty procesowe apelacji co do błędnej oceny dowodów, oparte na założeniu, iż przedmiotem ubezpieczenia był obiekt montażowy, w żadnej mierze nie zasługują na uwzględnienie.

Bezzasadne są również zarzuty naruszenia prawa materialnego.

Twierdzenie, że most tymczasowy, nie jest obiektem budowlanym jest też sprzeczne z art. 3 ustawy Prawo budowlane, w myśl którego, obiektem budowlanym jest m.in. budowla stanowiąca całość techniczno-użytkową wraz z instalacjami i urządzeniami (pkt. 1,b), natomiast budowlą jest każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, w tym: mosty, wiadukty, estakady, i inne wymienione w pkt. 3) budowle. Z kolei zgodnie z § 3 rozporządzenia ministra transportu i gospodarki morskiej z dnia 30 maja 2000 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogowe obiekty inżynierskie i ich usytuowanie (Dz.U. Nr 63, poz.735 z późn. zm.). Zgodnie z pkt.1) „rozumie się przez to budowle przeznaczone do przeprowadzenia drogi, samodzielnego ciągu pieszego lub pieszo-rowerowego, szlaku wędrowek zwierząt dziko żyjących lub innego rodzaju komunikacji gospodarczej nad

przeszkodą terenową, a w szczególności: most, wiadukt, estakadę, kładkę...". Mostem składanym jest obiekt mostowy (budowla) o przęsłach wykonanych z uprzednio przygotowanych elementów zaopatrzonych w złącza wielokrotnego użycia (pkt.3).

W tej sytuacji zarzuty 1-5 apelacji dotyczące naruszenia prawa materialnego - art. 805 § 1 i art. 821 k.c. w związku z niezastosowaniem lub błędnym zastosowaniem wskazanych tam postanowień OWU (z §§ 5,7,8,26) należy uznać za chybione.

W odniesieniu do przedmiotu ubezpieczenia - obiektu budowlanego, odszkodowanie nie powinno obejmować jedynie wartości uszkodzonych elementów wykonanych z wadliwego materiału tj. stalowych elementów konstrukcji mostu składanego wykorzystanego do budowy mostu objazdowego, zgodnie z § 8 ust. 2 pkt 3) OWU.

Ochrona ubezpieczeniowa pozwanego w odniesieniu do używanych elementy mostu składanego, ale tylko do nich, skończyła się przed rozpoczęciem próbnego obciążenia. W pozostałym zaś zakresie, za wszelkie szkody spowodowane uszkodzeniem budowli mostu tymczasowego, w tym również koszty jego rozbiórki i odbudowy pozwany ponosił odpowiedzialność, aż do 30.11.2009 r. , a to zgodnie z § 7 ust. 3 pkt 2) OWU.

Sąd Okręgowy prawidłowo ocenił kwestię wyłączenia odpowiedzialności pozwanego z § 8 ust. 2 pkt 4) OWU za wady materiałowe w obiektach montażowych. Ocena Sądu, iż wyłączenie to dotyczy wyłącznie szkody w danym obiekcie, jest prawidłowa, zwłaszcza że wskazany w uzasadnieniu wyroku § 7 ust. 3 pkt 2) OWU wyraźnie przewiduje, iż (...) pokrywa również, a więc niezależnie od wyjątków ograniczających jej odpowiedzialność, koszty „uprzątnięcia pozostałości po szkodzie” i demontażu”. Podzielenie twierdzenia apelacji podważyłoby istotę ubezpieczeń majątkowych i sens ubezpieczania tego typu obiektów.

Nadto sam pozwany przyznał, iż „zgodnie z § 7 ust. 3 pkt. 2 OWU pozwany pokrywa również uprzątnięcie pozostałości po szkodzie do wysokości 3% sumy ubezpieczenia”. Stanowisko to zostało podtrzymane na rozprawie i uwzględnione przez Sąd I instancji.

Bezzasadny jest także zarzut naruszenia prawa w zw. z § 8 ust. 2 pkt 2) OWU. Dokumentacja projektowa złożona do akt sprawy dotyczy obiektu budowlanego, tj. projektu budowy mostu tymczasowego, na konkretnym odcinku drogi objazdowej na określony czas, zaś sama Instrukcja montażu (...) Ministra Transportu z 1972 r., nie zawiera błędów projektowych. Wady projektowe mogły dotyczyć wyłącznie projektu budowlanego.

Natomiast bezspornym było, że przyczyną szkody była wada materiałowa jednego ze stalowych elementów mostu składanego, które uległo zerwaniu przy obciążaniu znacznie niższym niż projektowane (Opinia techniczna T. W. str. 38 pkt. 3,4 wniosków końcowych). W sprawie nie miało znaczenia czy wada ta była skutkiem zmęczenia materiału czy wadliwego wykonania odlewu uszkodzonego elementu. Natomiast pozostałe elementy mostu składanego wytrzymały przy próbie znacznie wyższe obciążenie niż dopuszczone w projekcie (Opinia naukowo techniczna prof. K. F.). Zatem należy zgodzić się ze stanowiskiem powoda, że nawet gdyby w projekcie przyjęto niższą nośność mostu tymczasowego, nawet o 25% (nie zawyżono nośności tego mostu, jak twierdzi T. W.), to i tak doszłoby do awarii i jeśli nawet błąd projektowy polegałby na zawyżeniu nośności mostu tymczasowego, to nie stanowił on przyczyny szkody; most uległby awarii także przy przyjęciu znacznie niższej nośności. Awaria mostu, a tym samym szkoda powoda nie były zatem spowodowane błędem projektowym lecz wadą materiału.

Zgodnie z art. 821 k.c. przedmiotem ubezpieczenia majątkowego może być każdy interes majątkowy, który nie jest sprzeczny z prawem. W żaden sposób apelujący nie wykazał, aby norma ta została naruszona przez Sąd I instancji w zakresie uwzględnionego powództwa. Celem ubezpieczenia majątkowego jest wyrównanie uszczerbku w majątku ubezpieczonego, spowodowanego wypadkiem ubezpieczeniowym. W niniejszej sprawie bezspornym było, iż taki wypadek nastąpił, a także wysokość szkody powoda spowodowanej tym wypadkiem.

Ponieważ Sąd miał uzasadnione wątpliwości co do wzajemnej relacji treści oświadczeń pozwanego zawartych w OWU, to należało zastosować normę art. 12 ust. 4 ustawy ubezpieczeniowej. Wątpliwości tych nie można rozstrzygnąć

na niekorzyść ubezpieczonego powoda. Nadto wyłączeń odpowiedzialności ustalonych przez ubezpieczyciela, jako wyjątków od zasady ustawowej odpowiedzialności za szkodę majątkową w granicach przedmiotu i sumy ubezpieczenia, nie można wyklądać w sposób rozszerzający.

Biorąc pod uwagę przedstawione argumenty Sąd Apelacyjny oddalił apelację na podstawie art. 385 kpc.

O kosztach postępowania apelacyjnego rozstrzygnięto w oparciu zasadę odpowiedzialności za wynik sprawy na podstawie art. 98 k.p.c , 99 k.p.c. i 108 § 1 k.p.c. w związku z art. 391 § 1 k.p.c. oraz § 6 pkt 7 w związku z § 12 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz.1349) uznając, iż nakład pracy pełnomocnika oraz stopień zawilości niniejszej sprawy uzasadnia przyznanie zwrotu kosztów zastępstwa prawnego w kwocie 5400 zł .